

Participarea romilor la construirea unei societăți socialiste (pe baza materialelor din presa republicană)

Dr. Svetlana PROCOP,
Institutul Patrimoniului Cultural

În timp ce în Occident, în a doua jumătate a secolului XX, romii au început să ducă o luptă decisivă pentru drepturile lor civile, în URSS, ca și în republica noastră, s-a realizat o politică de implicare a romilor în câmpul muncii. Presa republicană publica eseuri și schițe care mărturisesc participarea cu succes a romilor împreună cu muncitorii altor naționalități la construirea unei societăți socialiste. Unul dintre exemplele unei astfel de includeri în viața societății sovietice a fost biografia lui Andrei Taranov, care în anii 1930 a fost președintele Uniunii Romilor din URSS și primul redactor-șef al revistelor „Romani Zorya” și „Nevo Drom”. Totodată Taranov este un reprezentant al primului val al elitei romilor în perioada sovietică, care, după revoluție, a fost implicată activ în construcția unui nou sistem. Taranov a reprezentat acea parte a romilor care s-a decis de viață patriarhală și a încercat să organizeze viața sa pe un nou principiu. Mai mult decât atât, Taranov a fost unul dintre acei romi cu studii care au crezut sincer în ideile „strălucitoare” de construire a comunismului, agitându-și în mod activ conaționali pentru o viață stabilă, pentru a se alătura voluntar construcției fermelor colective – „kolhozuri”. Născut într-o șatră de romi iobagi în 1896, Andrei Taranov a fost unul dintre cei care în anii 1920 ai sec. XX a venit cu ideea creării unei scrieri romani. Participant și invalid al războiului civil, Taranov a jucat un rol important în crearea fermelor colective ai romilor din regiunea Volga, Kuban și Ural. Se cunoaște că în 1931 Andrei Taranov a devenit primul regizor al teatrului „Romen” de la Moscova. În toamna anului 1944, Andrei Taranov, s-a stabilit cu traiul în orașul Rezina. A activat ca director al fabricii de fermentare a tutunului din Soldănești, șeful biroului regional de asigurare pensionară.